

**Vrchní soud
v Praze****U s n e s e n í**

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném 6.června 2006 stížnost odsouzeného **Marka V.** proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 30.března 2006 sp.zn. 50 Nt 4001/2006 a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 149 odst.1 písm.b) tr.ř. se napadené usnesení **z r u š u j e** a Krajskému soudu v Ústí nad Labem se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením předseda senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem rozhodl, že podle § 334 odst.1 tr.ř. per analogiam se žádost odsouzeného Marka V. o započítání doby přerušení výkonu trestu odnětí svobody z vážných zdravotních důvodů do výkonu trestu odnětí svobody zamítá. V odůvodnění rozvedl, že odsouzený nastoupil výkon trestu odnětí svobody uložený rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka Tábor sp.zn. 9 T 2/95 ve věznici Všehrdu, kde utrpěl při věznicí organizované sportovní činnosti závažný úraz, pro který mu byl výkon trestu odnětí svobody podle § 325 tr.ř. opakovaně přerušen, neboť požadavky na léčbu tohoto poranění přesahovaly možnosti věznice. Ustanovení § 325 tr.ř. započtení doby přerušení do výkonu trestu odnětí svobody neumožňuje, proto nebylo možné žádosti odsouzeného vyhovět.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený Marek V. prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě stížnost. Z obsahu a smyslu stížnosti lze dovodit, že se domáhá toho, aby Vrchní soud v Praze napadené usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že se do shora specifikovaného trestu odnětí svobody započítává, a to alespoň částečně, i doba, po kterou byl výkon trestu přerušen, aby odsouzený mohl podstoupit kvalifikovanou léčbu mimo vězeňské zařízení. Akcentoval, že úraz si způsobil v rámci výchovného programu věznice zcela neúmyslně, jeho přáním bylo ve výkonu trestu pokračovat i po tomto poranění a není jeho vinou, že nebylo možné poskytnout mu náležitou lékařskou péči ve vězeňském zařízení.

Vrchní soud v Praze podle § 147 odst.1 tr.ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení jeho vydání předcházející, a dospěl k následujícím závěrům:

Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uvedl, že projednávaná problematika není výslovně řešena žádným právním předpisem. Postup při započítání výkonu trestu je upraven v ustanovení § 334 odst.1 tr.ř., přičemž jediný důvod započtení, a to odlišný než obžalovaným uváděný, je uveden v ustanovení § 38 odst.2 tr.zák. Postup při řešení situace, kdy odsouzený, který vykonává trest odnětí svobody, je stížen těžkou nemocí (a analogicky utrpí úraz), která je neslučitelná s podmínkami výkonu trestu odnětí svobody, nebo pro jejíž léčení nelze zajistit potřebnou zdravotní péči ve věznici nebo ve specializovaném zdravotnickém zařízení Vězeňské služby, je řešen v ustanovení § 325 tr.ř. a § 56 odst.3 zák.č.169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a změně některých souvisejících zákonů. Podle § 325 tr.ř. za této situace může předseda senátu výkon trestu na

potřebnou dobu přerušit – přitom podle stávající soudní praxe se doba přerušení do doby výkonu trestu odnětí svobody nezapočítává (nad rámec argumentace použité v napadeném rozhodnutí lze poukázat i na rozhodnutí č.34/88 Sb.rozh.trest.). Podle § 56 odst.3 zák.č.169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a změně některých souvisejících zákonů, který nabyl účinnosti 1.ledna 2000, je k přerušení výkonu trestu na nezbytně nutnou dobu oprávněn i ředitel věznice. Pokud si odsouzený újmu na zdraví nezpůsobil úmyslně, doba přerušení výkonu trestu nepřesahující třicet dnů v kalendářním roce se započítává do doby výkonu trestu.

Od 1.ledna 2000 tedy dosavadní výklad odporuje ústavnímu právu rovnosti subjektů (čl.1 Listiny základních práv a svobod, dále jen LZPS) a zákazu diskriminace (čl.3 odst.1, čl. 37 odst.3 LZPS), neboť se jedná o subjekty na stejné, resp. srovnatelné úrovni, s nimiž se však zachází rozdílným způsobem, aniž by pro to byly objektivní a rozumné důvody.

Shora konkretizované principy se musí plně uplatnit i v nyní projednávané věci, neboť je třeba (a to i za případného použití analogie, která je ve prospěch odsouzeného) přijmout výklad zákona, který nečiní rozdíl mezi subjekty stejného postavení (osoby vykonávající trest odnětí svobody, u kterých v době výkonu trestu došlo ke kvalifikované újmě na zdraví) jen podle formálního postupu, kterým k přerušení výkonu trestu odnětí svobody došlo.

Z čl. 36 odst.1 ZLPS, který zaručuje každému právo domáhat se stanoveným postupem svého práva u soudu, pak vrchní soud dovozuje právo odsouzeného podat návrh na započtení doby přerušení výkonu trestu odnětí svobody z vážných zdravotních důvodů do výkonu trestu odnětí svobody, neboť tato problematika není trestním řádem výslovně upravena, přičemž ustanovení § 334 odst.1 tr.ř., které je svou povahou nejbližší předmětu žádosti, takový postup nevylučuje.

Vzhledem ke shora uvedenému Vrchní soud v Praze napadené usnesení zrušil s tím, že je potřeba vydat rozhodnutí nové. Předtím je však třeba z příslušných spisů ověřit, zda výkon trestu odnětí svobody byl přerušen v termínech, které odsouzený ve svém návrhu uvádí, a dotazem ve věznici Všehrdy zjistit, zda v příslušném kalendářním roce již nedošlo k započtení podle § 56 odst.3 zák.č.169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a změně některých souvisejících zákonů v jiném případě. Ke spisu 50 Nt 4001/2006 nebyly tyto spisy (rovněž Krajského soudu v Ústí nad Labem) procesním soudem připojeny s písemnou poznámkou, že vzhledem k povodním na jaře letošního roku byly vystěhovány spisovny a tyto spisy nelze nalézt. Proto Vrchní soud v Praze považuje za vhodnější a ekonomičtější, aby nečinil tyto úkony sám, ale aby uložil soudu prvního stupně, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze 6.června 2006

Předsedkyně senátu:
JUDr.Hana Navrátilová v.r.

Za správnost vyhotovení: